

Ole Stavad har i udvalget forklaret, at der ikke over for ham blev nævnt noget som helst om, at overtagelsesprisen udgjorde en overgrænse, og at han først blev klar over problematikken, da han den 24. oktober 1993 læste Kammeradvokatens notat.

Det skal desuden anføres, at Ole Stavad under samrådet den 12. oktober 1993 gav tilsagn om, at Kammeradvokaten ville udarbejde et notat om hele sagen.

På baggrund af Ole Stavads udtalelser til udvalget sammenholdt med de for udvalget foreliggende oplysninger kan det konstateres, at orienteringen af Ole Stavad har været mangelfuld, og der findes således ikke grundlag for at udtrykke misbilligelse af Ole Stavad vedrørende hans informering af Folketinget i perioden frem til den 24. oktober 1993.

Udvalget har også behandlet statsministerens besvarelse i Folketingets spørgetid den 13. oktober 1993. Her svarer statsministeren bl. a. følgende: "På denne baggrund kan jeg konstatere, at sagen i øjeblikket er undersøgt eller bliver undersøgt af de myndigheder, som har til opgave at undersøge og afgøre sager af netop den karakter." Han sagde endvidere, at "det, der overhovedet kan undersøges, bliver undersøgt, såvel af uvildige offentlige som private instanser".

I betragtning af sagens senere udvikling var denne besvarelse problematisk og kritisabel. Det er derfor naturligt, at undersøgelsesudvalget har beskæftiget sig med, hvad statsministeren vidste på det pågældende tidspunkt.

Det fremgår, at skatteministeren som forberedelse af samrådet fremsendte et brev dateret den 12. oktober. Som tidligere anført behandler dette brev imidlertid ikke substansen i sagen. Der er i stedet tale om en beskrivelse af de formelle regler omkring bankovertagelser.

Statsministeren har i Det Særlige Undersøgelsesudvalg den 18. januar 1995 forklaret, at han havde kendskab til konkursrapportens eksistens, men ikke til dens indhold. Han forklarede endvidere, at der blev holdt et forberedende møde i Statsministeriet den 12. oktober 1993, men at man på dette møde ikke kom ind på substansen i sagen. Han forklarede endvidere til udvalget, at betydningen af overtagelsesprisen som en overgrænse for udnyttelse af

fradraget ikke på noget tidspunkt var nævnt for ham.

Efter det foreliggende materiale er der ikke grundlag for en misbilligelse af statsministerens svar den 13. oktober 1993.

3. Perioden efter den 24. oktober 1993.

I perioden efter den 24. oktober 1993 har udvalget behandlet svar fra statsministeren og skatteministeren i spørgetiden den 27. oktober 1993, samråd med skatteministeren i Erhvervsudvalget den 28. oktober 1993 og samråd med statsministeren den 1. november 1993.

For Ole Stavad får hele forløbet en ny drejning, da han søndag den 24. oktober om aftenen læser Kammeradvokatens notat, hvor han efter eget udsagn for første gang bliver usikker på, om der er problemer i sagen. I notatet fastslår Kammeradvokaten bl. a., "at den mellem parterne aftalte købesum danner udgangspunkt for den skattemæssige konstatering af, om overdrageren har lidt tab eller opnået gevinst, og at anskaffelsessummen også er udgangspunkt for de hensættelser, som det erhvervende pengeinstitut skal foretage i medfør af Ligningsrådets anvisning".

Allerede den 25. oktober om morgenen tager han initiativ til en drøftelse med embedsmændene. På dette møde besluttet det bl. a. at fremsende Kammeradvokatens notat til Jørgen Giversen med henblik på at få en afklaring af den opståede usikkerhed.

I sine forklaringer har Ole Stavad lagt stor vægt på en telefonsamtale, han havde med Giversen den 27. oktober 1993. Her stiller Stavad bl. a. Giversen det spørgsmål, om han er enig i, "at hvis den skattemæssigt opgjorte købspris eller vederlaget – hvordan det nu blev formuleret – ikke gav plads til de 173 mio. kr, kunne det blive et andet tal". Ifølge Stavad svarede Giversen bekræftende på dette spørgsmål (Stavad i Det Særlige Undersøgelsesudvalg den 3. februar 1995, bilag 133, side 56).

Giversen har i udvalget afvist at have bekræftet dette spørgsmål. Han var enig i, at de 173 mio. kr. kunne blive et andet tal: "... hvis engagementerne ikke bliver så nødlidende, som man tror, når man laver hensættelsen, så er det klart, at så bliver det heller ikke 173. Hvis vi får nogle af pengene ind efterfølgende, så bliver slutresultatet ikke 173." (Giversen i